

[Christiani.]

foreløbig kan se bort. Det vil let ses, at det samme gælder ikke med Hensyn til Byernes Forhold til Landbruget. Den højtærede Statsminister ved jo godt, at saaledes er Forholdet, og andre af dette høje Tings ærede Medlemmer vil jeg henvise til Statsministerens Sekretær cand. polit. Knud Korst, der i en yderst fornuftig Artikel i „Social-Demokraten“ for den 12. September udtaler:

„Det, det gælder om, er derfor at finde et bredere Grundlag for en mere varig Beskæftigelse, og dette Grundlag kan i Praksis kun bestaa i normal Vareomsætning mellem Landbrug og Industri.“

Og videre siger Hr. Korst:

„En afgørende Forudsætning for denne Opgaves Løsning er, at Landbrugets Folk har en vis Indtægt; det hjælper jo ikke at stable industrielle Foretagender paa Benene, hvis Bønderne og Landarbejderne ikke har Penge til at købe disse Foretagenders Fabrikata for.“

Se, herefter kan der ikke være Tvivl om, hvordan Sagen ligger. Men det forstaar sig, at mindre Foranstaltninger end dem, jeg foran har anbefalet, vil ikke have den fornødne Virkning.

Og saa vil jeg til Slutning sige til dem af dette høje Tings ærede Medlemmer, som maaske mener, at deres Vælgere gerne vil undvære f. Eks. Kornordningen, at denne jo er en simpel Retfærdighedshandling over for de større Gaarde. Den var ikke gennemførlig, saa længe Flæskemarkedet var frit, men efter Kontingenteringen ligger Sagen ganske anderledes; nu bør den gennemføres.

Formanden: Taletiden er udløbet.

Christiani: Jeg har ikke et Par Minutter endnu?

Formanden: Nej, der er ikke mere.

J. Chr. Jensen: Naar jeg har ønsket at tage Ordet i denne Finanslovdebat, skyldes det særlig, at jeg ønsker at fremdrage et Forhold, som jeg anser for at være af en saadan Beskaffenhed, at det bør komme til Offentlighedens Kundskab. Men forinden ønsker jeg dog at gøre nogle almindelige Bemærkninger om Situationen paa Byggeriets Omraade i Almindelighed. Det har været med stor Tilfredshed, man i afvigte Sommer har set et Initiativ for at at faa Byggeri sat i Gang, som har været i højeste Grad gavnligt og glædeligt for

alle dem, der ønskede, at Arbejdsløsheden skulde søges bragt saa langt ned, som det var muligt. Og dette Byggeri har ikke alene fundet Sted i Stor-København, men har været fordelt over hele Landet i en saadan Udstrækning, at man tør sige, det har kunnet beskæftige næsten alle Bygningshaandværkere, og dermed er der jo kommet en lang Række Industrivirksomheder i Gang. Jeg tror, den betydelige Nedgang, vi heldigvis har set i Arbejdsløsheden, væsentlig skyldes dette Forhold.

Der har i den seneste Tid været meget stærk Kritik over, at store Dele af Nybyggeriet ikke er blevet færdigt rettidigt. Denne Kritik har været fuldt berettiget, men man har ved Kritikken rettet sine Vaaben mod nogle forkerte. Man har ikke beskyldt Arbejderne for Sløseri, det har man heller ikke kunnet, for der er arbejdet uden Vanskeligheder, uden Konflikter i hele denne Sommer, men man har beskyldt Bygningsentreprenører, Arkitekter og Ingeniører for Smøleri. Dog, dér gør man Uret. Aarsagen ligger helt andre Steder. For det første deri, at dette Byggeri voksede op, uden at man paa Forhaand kunde se, at et saa stærkt Initiativ saa pludselig vilde komme. Og dertil kom, at den store Fabrik „Silvan“ brændte, og det kan man formentlig ikke bebrejde nogen, det kan i hvert Fald kun være een, men ham kan man ikke faa fat paa. Ikke desto mindre medførte Branden en uhyre Gene, da dette store Firma havde omtrent en Trediedel af det Bygningssnedkerarbejde, som skulde bruges i alt Byggeriet i København.

Men der er en anden Omstændighed, der er uheldig, som jeg gerne vil fremdrage og anmode den højtærede Indenrigsminister om at tage op til alvorlig Overvejelse. Det er en Urimelighed, at vi har Flyttedagene, og jeg ved ikke, hvad de skylder deres Oprindelse. Det er muligt, der har været nogen Mening i det engang, nu er der det ikke mere, og Flyttedagene er en Urimelighed og til Skade for alle Parter, baade økonomisk og praktisk, at alt Bygningsarbejde skal jages færdigt til Flyttedag Kl. 12 Middag. Det bevirker en fuldkommen meningsløs Overproduktion i den sidste Maaned eller to, hvor der ikke tilnærmelsesvis i noget Fag er Folk nok, og særlig ikke i de Fag, der kommer til sidst som Tapetserer- og Malerfaget og lignende. Det vilde være til stor Lykke for hele Industrien, hvis man kunde faa disse Flyttedage helt udsløttet eller ordnet det saadan, at man fik nogle flere af dem. Men jeg kunde godt